



COMUNICAT DE PREMSA

L'ASSOCIACIÓ EN DEFENSA DEL PATRIMONI CULTURAL DE MATARÓ I EL MARESME assessorada per diverses persones i entitats de reconegut prestigi en l'àmbit de l'arqueologia i de la història antiga i en resposta a mitjans que han demanat quina és la nostra posició en referència a les noves interpretacions del jaciment de Ca la Madrona volem dir el següent:

Just acabar l'excavació arqueològica al jaciment de Ca La Madrona, al polígon industrial de Mata-Rocafonda, atesa la importància del jaciment trobat, la societat civil i veïnal interessada per aquests temes culturals, va començar a demandar activitats de difusió que informessin dels treballs realitzats i de la importància del jaciment.

La primera d'aquestes activitats va ser una conferència impartida al centre cívic de Rocafonda per l'anterior arqueòleg municipal, substituint el director de l'excavació que va declinar fer-la per raons d'acumulació de feina.

En aquells moments la informació extreta i disponible de l'excavació era minsa, basant-se amb impressions i observacions preliminars i aproximades obtingudes durant el treball de camp.

L'excavació arqueològica havia documentat diferents fases històrico-arqueològiques que abastaven des del segle I dC fins al segle XIV. Les fases romanes alto-imperials (segles I a III dC) i medievals (segle XIV) semblaven clares i datables amb certa fiabilitat.

Tanmateix la fase que oferí més dubtes era a la qual pertanyien una necròpolis d'inhumació, les restes d'un edifici singular de grans mides i una mena de carrer o camí proper a l'edifici, amb una cronologia posterior a la resta de restes romanes. L'àmplia cronologia que llavors semblava més prudent era associar aquestes restes a la fase tardo-antiga, que engloba el període tardo-romà (des de l'emperador Dioclecià fins el final de l'etapa visigòtica).

Per la tipologia d'algunes de les tombes classificables com pre-antropomòrfiques s'optà per associar-les a una fase primerenca de l'època visigòtica. Aquest tipus de tombes no s'havien trobat ni en les necròpolis de l'antiga Iluro ni en les de Torre Llauder pertanyents a l'etapa tardo-romana.

A partir d'aquesta premissa i per facilitar la comprensió didàctica i de divulgació de la conferència es desenvolupà una hipòtesi de treball en què la fase abans esmentada com a tardo-antiga es podia concretar en el període visigòtic. Aquesta proposta no va ser rebutjada per alguns especialistes en el període que havien visitat el jaciment. A partir d'aquí es construí una hipòtesi de treball que tenia certa coherència històrica.

Amb el temps la direcció de l'excavació ha pogut desenvolupar els estudis corresponents, tant de laboratori com analítics, i s'ha pogut concretar cronologies i una nova interpretació d'aquesta fase tardo-antiga del jaciment. L'estudi dels materials semblen concretar una cronologia emmarcada en l'etapa tardo-romana avançada que caldrà concretar i confirmar quan es tinguin els resultats

de les analítiques de C-14 realitzades. Aquesta cronologia descartaria la fase únicament visigòtica de la fase anteriorment proposada just acabats els treballs de camp.

Els actuals resultats de la recerca proporcionen noves expectatives interpretatives i de recerca, no sens donar explicació definitiva a alguns aspectes que no estan del tot provats. Tal seria el cas de les tipologies de les tombes de tipologia antropomòrfica, no trobades fins el moment al territori de l'antiga ciutat romana d'Iluro i la funcionalitat de l'edifici associat a la necròpolis (interpretat pel director de l'excavació com una aula funerària i com un edifici cultual interpretat per altres arqueòlegs).

La importància del jaciment és evident, el període tardo-romà és igual o més desconegut en el territori d'Iluro com ho pugui ser el visigòtic. El jaciment s'abandonaria durant el segle VI dC, a l'igual que el jaciment de l'antiga ciutat romana d'Iluro. Aquest fet obre noves vies de recerca per intentar esbrinar com s'organitza el poblament a partir d'aquests moments fins a arribar a l'etapa carolíngia (segles IX-XI) de la qual tenim alguna dada arqueològica d'hàbitat a Torre LLauder i documents escrits que ens parlen de la parròquia de Santa Maria de Mataró i del castell de Mata.

Cal destacar també la importància del jaciment més enllà de l'àmbit territorial de Mataró, atès que a Catalunya hi ha molt pocs jaciments d'aquestes característiques.

Per tot el que hem exposat:

1.- Considerem el jaciment, en les parts ja excavades, de màxima importància per comprendre la història de Mataró i de Catalunya, tot esperant també el que pot sortir a les parts encara per excavar.

2.- Com hem dit i repetit, insistim que les restes romanguin a l'indret on han estat trobades.

3.- Sequim pensant que llur dignificació, protecció i museïtzació són combinables amb el Parc d'Economia Circular del Consorci de Residus del Maresme.

4.- Reiterem la nostra petició d'establir un diàleg sobre la modificació parcial del planejament i el projecte d'obra actual per combinar els dos objectius.

Sobta que en cap moment ni el govern municipal ni el consorci hagin fet el mínim pas per iniciar-lo.

5.- Demanem que, el més aviat possible comenci la tramitació del jaciment de Ca la Madrona com un Bé Cultural d'Interès Local tal i com demanà unànimement tota l'oposició en el Ple Municipal d'aquest novembre.

No fer-ho seria una greu mancança al funcionament democràtic de l'Ajuntament de Mataró.

Romanem, com hem dit i demanat repetidament, a disposició del Consistori, del Consorci i del Consell Comarcal del Maresme per debatre les diverses possibilitats encaminades a la preservació millor del jaciment, sense perjudicar la consecució del Parc de l'Economia Circular.

**Junta de l'ADEPAC MiM en nom de tota l'associació
Mataró, 26 de novembre de 2023**